

Duidelijker dan de zon op de middag, de boeken wat ze in hun handen hebben.

“Mozes was honderd en twintig jaren oud, wanneer hij stierf; zijn oog was niet donker geworden, en zijn kracht was niet vergaan.” Is een van de laatste zinnen in de Pentateuch. Deze passage staat in een van de vijf boeken die door Mozes geschreven zou zijn.

- De traditie dat één persoon, Mozes, alleen deze boeken schreef presenteert problemen.
 - Mensen namen in de tekst tegenstrijdigheden waar.
 - Het geeft verslag van gebeurtenissen in een bepaalde volgorde, en later zal het zeggen dat diezelfde gebeurtenissen in een andere volgorde gebeuren.
 - Mensen merkten op dat de vijf boeken van Mozes nemen dingen waar die Mozes niet kon weten of waarschijnlijk niet heeft gezegd. De tekst, immers, geeft een uiteenzetting van Mozes dood.
 - Verschillende Bijbelse passages lijken niet van Mozes eigen hand te komen:
 - Passages waarin Mozes als de derde persoon wordt verwezen,
 - Gebruikte termen dat niet bekend zou zijn voor Mozes,
 - Beschrijving van plaatsen waar Mozes nooit is geweest, en
 - Gebruikt een taal van een andere tijd en plaats dan die van Mozes.

- In de vijftiende eeuw, Tostatus, bisschop van Avila, heeft ook verklaard dat bepaalde passages, met name het verhaal van Mozes dood, kon niet door Mozes geschreven zijn.
 - Er was een oude traditie dat Mozes opvolger, Jozua, deze verslag schreef. Maar in de zestiende eeuw, Carlstadt, een tijdgenoot van Luther, merkte op dat dit verhaal van Mozes dood in dezelfde stijl geschreven is als de voorgaande teksten.

 - Dit maakt het moeilijk om te beweren dat Joshua of iemand anders slechts een paar regels toegevoegd heeft aan wat Mosaic manuscript zou zijn geweest. Het roept ook verdere vragen op over wat precies Mosaic was en wat door iemand anders was toegevoegd. [1]

- Onderzoekers concludeerden ronduit dat Mozes de meerderheid van de Pentateuch niet heeft geschreven.
 - 1) De eerste om dit te zeggen was de Britse filosoof Thomas Hobbes in de zeventiende eeuw. Hobbes verzamelde talrijke gevallen van feiten en verklaringen van de vijf boeken die inconsistent zijn met Mosaic auteurschap.

 - 2) Bijvoorbeeld, soms de tekst zegt dat iets is het geval "tot op de dag van vandaag." "Tot op de dag van vandaag" is niet de frase van iemand met een beschrijving van een tijdgenoot. Het is eerder de uitdrukking van een latere schrijver die iets beschrijft dat plaats gevonden heeft.

 - 3) Vier jaar later, schreef Isaac de la Peyrere, een Franse calvinist, ook expliciet dat Mozes niet de auteur van de eerste boeken van de Bijbel was.

- Rond dezelfde tijd, in Nederland, de filosoof Spinoza publiceerde zijn analyse, eveneens om aan te tonen dat de problematische passages:
 - Niet een paar geïsoleerde gevallen waren die één voor één kunnen worden uitgelegd.
 - Ze waren nogal, doordringende door de hele vijf boeken van Mozes.

- Er waren verslagen in de derde persoon van Mozes, de verklaringen die voor Mozes onwaarschijnlijk was om te hebben gemaakt (bijvoorbeeld "nederigste man op aarde"),
 - Het verslag van Mozes dood, de uitdrukking "tot op de dag van vandaag,"
 - Verwijzingen naar geografische namen voor locaties die ze lang na Mozes dood hebben gekregen,
 - De behandeling van de zaken die na Mozes zijn gebeurd (bijvoorbeeld de lijst van Edomieten koningen), en
 - Dat de tekst in Deuteronomium 34 zegt, "nooit stond er een andere profeet in Israël als Mozes..." Spinoza merkte op dat deze woorden van iemand lijkt te zijn die een tijd na Mozes leefde en de gelegenheid heeft gehad om andere profeten te zien en waardoor de vergelijking kan maken. (Ze klinken ook niet als de woorden van de nederigste man op aarde.)
 - Spinoza schreef, "het is... duidelijker dan de zon op de middag dat de Pentateuch niet door Mozes geschreven was, maar door iemand die lang na Mozes leefde."
- Er was bewijs dat de vijf boeken van Mozes door vier verschillende bron-documenten, in een doorlopende geschiedenis, waren samengesteld. Voor het werk doeleinden, werden de vier documenten geïdentificeerd door de alfabetische symbolen.
- 1) Het document dat werd geassocieerd met de goddelijke naam Jahweh/Jehovah heette J.
 - 2) Het document dat werd geïdentificeerd als een verwijzing naar de Godheid als een God (in het Hebreeuws, Elohim) heette E.
 - 3) Het derde document, veruit de grootste, bevat de juridische gedeelte en concentreerde zich veel op zaken die te maken hadden met de priesters, en dus heette het P.
 - 4) En de bron dat bleek alleen in het boek Deuteronomium voor te komen heette D.
- Karl Heinrich Graf concludeerde dat de J en E-document de oudste versie van de Bijbelse verhalen waren, want zij (en andere vroege Bijbelse geschriften) waren niet op de hoogte van de zaken die in andere documenten werden behandeld.
- D was later dan E en J.
 - En P, de priesterlijke versie van het verhaal, was de laatste van alle, voor het bedoelde allerlei zaken die in alle van de eerdere delen van de Bijbel onbekend waren, zoals de boeken van de profeten. [2]
- De bronnen J, E, en P blijken door de eerste vier van de vijf boeken van Mozes te stromen:
- Genesis, Exodus, Leviticus, en Numeri.
 - Er was echter nauwelijks een spoor van die bronnen in het vijfde boek, Deuteronomium, met uitzondering van een paar regels in de laatste hoofdstukken.
 - Deuteronomium is geschreven in zijn geheel in andere stijl dan die van de andere vier boeken.
 - De verschillen zijn duidelijk ook in vertaling.
 - De woordenschat is anders.
 - Er zijn verschillende terugkerende uitdrukkingen en favoriete zinnen.
 - Er zijn doubletten van gehele secties van de eerste vier boeken.
 - Er zijn flagrante tegenstrijdigheden in detail tussen het en de andere boeken.
 - Zelfs een deel van de formulering van de tien geboden is anders, een vierde bron. Het heette D. [3]
- Daarnaast, waren er groepen die zich bij deze verschillende teksten aansloten. De priesters van Shiloh Leviëten, wie E en D geproduceerd hadden waren niet in priesterlijke macht in de

tweede tempel dagen... Ze konden nog steeds hun stem verheffen en protesteren over de authenticiteit van de Torah, die hun teksten niet bevatte.

- Inderdaad, De combinatie van alle bronnen in deze periode kan precies als een compromis zijn tussen verschillende facties in Israelite-Judean samenleving.

- De vraag blijft, waarom de redactor de tekst door elkaar moest mengen.
- Waarom niet ze allemaal gewoon naast elkaar houden zoals de vier Evangelieën van het nieuwe Testament?
 - Het verschil was dat in Ezra's tijd alle bronnen blijkbaar aan Mozes werden toegeschreven.
 - Wat kon de redactor doen? Hij had niet twee of drie verschillende teksten kunnen hebben en alle door Mozes, vooral wanneer zij elkaar tegenspreken. En dus nam hij op de enorme, ingewikkelde, en ironische taak van het combineren van deze alternatieve versies van dezelfde verhaal in één tekst.
 - Hij moest problemen met verschillende soorten tegenstrijdigheden en herhalingen bij elke nieuwe wending oplossen. Hij kon niet met één overkoepelend besluit van methode komen. Er was geen één kritische besluit om te worden gemaakt. Hij moest honderden corrigerende besluiten nemen en diverse bronnen omzetten in een vloeiende, verstandige verhaal.
- Zijn eerste beslissing was wat te doen met twee creatie verhalen. Hij koos om ze beide te houden, zij aan zij.
 - De eerste, Genesis 1 (P), had een bredere, meer kosmisch perspectief en
 - Het tweede (J) had meer een aardse, mensgerichte perspectief. Geplaatst naast elkaar, lijkt het gewoon een brede presentatie van de schepping te zijn, gevolgd door een meer specifieke focus op specifieke aspecten ervan.
 - Het feit dat de volgorde van gebeurtenissen en de naam van de godheid gewijzigd werd, vormde blijkbaar geen probleem voor hem.
- De eerste keer dat we het volledige Torah van Mozes in Juda vinden, is het in het bezit zijn van Ezra.
 - Hij zocht het uit, hij was een schrijver die ermee werkte, hij droeg het persoonlijk naar Jeruzalem en hij gaf persoonlijk de eerste openbare lezing.
 - En toen hij het voor de mensen las, ze hoorde dingen die ze nog nooit had gehoord.
 - Hij was in de rechtmatige priesterlijke familie,
 - In het juiste beroep,
 - Op de juiste plaats,
 - In de juiste tijd,
 - Met de autoriteit en met de eerste bekende exemplaar van het boek in zijn hand.
- En zijn gezag was direct gekoppeld aan een scroll dat hij naar Juda bracht, een boekrol, die wordt aangeduid als "de Torah van Mozes die Jahweh, God van Israël, gaf." (Ezra 7:6)
- In de hele Bijbel staan slechts twee mannen bekend als wetgevers:
 - 1) Mozes en
 - 2) Ezra.

- Ezra was een priester, wetgever en een scribe. Hij had toegang tot documenten. En de Bijbelse biografie van Ezra is expliciet over welke documenten hem interesseerde. Het zegt: "Ezra had zijn hart gericht, om Yahweh's Torah te zoeken." (Ezra 7:10)
 - Ook Moderne onderzoekers, hebben af en toe het vermoeden uitgesproken dat Ezra de man is die de vijf boeken van Mozes vormde.
- Als er niet Ezra zelf is die het werk componeerde,
- Dan was het iemand dicht bij hem--een familielid,
 - Een collega in het priesterschap,
 - Een collega scribe--omdat het voor zeer lange tijd niet geproduceerd kon worden voordat hij met Torah in Juda arriveerde. De tempel had slechts voor ongeveer één generatie bestaan toen hij naar Jeruzalem kwam
- In het licht van dit alles, is het fascinerend dat er eigenlijk een eeuwenoude traditie over Ezra en de Torah van Mozes was.
- De traditie zegt dat de oorspronkelijke rol van de THORA (en andere boeken van de Bijbel) verbrand zijn in het vuur dat de Tempel vernietigde in 587 v. Chr.
 - Maar dat Ezra in staat was om het te herstellen, door een openbaring. [4]
- Tijdens deze periode heeft Israël zichzelf geconstitueerd als de "mensen van het boek," met scripture, specifiek de eerste vijf boeken van de Bijbel (de Thora, ook bekend als de wet van Mozes, of als de Pentateuch), steeds als meer gezaghebbend voor gemeenschappelijke en persoonlijke leven. Deze ontwikkelingen hebben tijdens het bewind van verschillende Perzische koningen en onder de Joodse leiding van Zerubbabel, Joshua, Ezra en Nehemia plaatsgevonden. [5]
- Meer dan dat, zelfs eeuwen later zeggen de kerkvaders hetzelfde. Dat de Torah vernietigd was. En dat Ezra het opnieuw geproduceerd heeft,
- Clement van Alexandrië zegt het volgende: "Alle boeken waren vernietigd. Hierna werd Ezra geïnspireerd om deze te herschrijven."
 - Theophylactus heeft het volgende gezegd;"De Heilige boeken waren compleet verdwenen. Ezra werd geïnspireerd door hen te herschrijven."
 - In de Jewish bronnen wordt gesproken meer dan 11 tot 18 aanpassingen van het 'Soferim' aan het Oude Testament (Rashi in diens commentaar). Onder de Rabbijnse literatuur staat dit bekend onder het begrip Tiquney Soferim.
 - Ten slotte volgens de vroege Jewish historicus Josephus en de kerkvader Eusebius was het oorspronkelijk geschrift van het Oude Testament geopenbaard in chronologische orde, echter is dit ten tijde van Ezra veranderd. (Eusebius, reacties van Psalmen, psalm 72, PG23, 604b)
- Dit idee is een idee binnen de Bijbel zelf. Waar we lezen dat ze in een keer de Torah gevonden hebben. We lezen,
- 2 koningen 22:11-13 *"11 Het geschiedde nu, als de koning de woorden des wetboek (Ha Torah) hoorde, dat hij zijn klederen scheurde. 12 En de koning gebood Hilkia... zeggende: 13 Ga, informeer de HEERE voor mij, en voor het volk, en voor hele Juda, over de woorden van deze boek (Ha Torah), dat gevonden is; want de grimmigheid des HEEREN is groot, dewelke tegen ons aangestoken is, omdat onze vaderen niet*

gehoord hebben naar de woorden deze boek (Ha Torah), om te doen naar al wat voor ons geschreven is."

- De voorvaders hebben de Torah niet gehoord om te doen wat in de Torah staat omdat het verloren was gegaan (verbrand in het vuur dat de Tempel vernietigde in 587 v. Chr) En toen ze de verloren Torah gevonden hadden wisten ze pas dat ze verkeerde ideeën volgden.
 - Gezien dat ze de Torah niet hadden, wisten ze niet dat de Torah zegt "geen offers naar andere Goden", en wanneer ze de Torah gevonden hadden, zijn ze vanaf toen begonnen met de uitvoeren van de Torah en zijn gestopt met hun on-Bijbelse rituelen,
 - 2 King 23:24 *"24 En ook deed Josia weg de waarzeggers, en de duivelskunstenaars, en de terafim, en de drekgoden, en alle verfoeiselen, die in het land van Juda en in Jeruzalem gezien werden; opdat hij de woorden der wet (Ha Torah) bevestigde, die geschreven waren in het boek, dat de priester Hilkia in het huis des HEEREN gevonden had."*
- Belangrijke thema's: invoering van Ezra, het herstel van de aanbedding van de tempel in Jeruzalem en hernieuwde inzet voor de wet van Mozes. [6]
- Ezra neemt een prominente plaats in later Joodse traditie, met name in verband met het schrijven van de Schriften; deze traditie is duidelijk in 2 Esdras (4 Ezra) 14,
- Waar hij is uitgegroeid tot een profeet (2 Esd. 1:1) en wordt omschreven als voordrager van de hele vierennegentig boeken, ter vervanging van wat verloren was gegaan in de ballingschap.
 - Van deze zijn vierentwintig canonieke boeken, om openbaar te worden gemaakt; de resterende zeventig, vermoedelijk zoals 2 Esdras zelf, moesten geheim worden bewaard voor de "wijzen".
- Ezra wordt daarmee de bewaarder van de religieuze traditie van de eerdere stadia door tot de voorlopers van de grote rabbijnen, [7]

Conclusie!

"De boeken dat ze in hun handen hebben" bevat wel woorden die afkomstige kunnen zijn van Mozes, maar naast die woorden zijn er ook vele passages die na Mozes komen.

"De boeken dat ze in hun handen hebben" komen niet van Mozes, maar is een reconstructie van verschillende bronnen ("J", "P", "D" en "E") en de verloren Torah die op zijn vroegst terug gaat naar Ezra.

"De boeken dat ze in handen hebben", De definitieve voltooiing van de canon kan zijn, en waarschijnlijk was, het werk van een latere generatie; maar Ezra lijkt de vorm te hebben gelegd waarin het nog steeds in de Hebreeuwse Bijbel voorkomt." (Easton's Bible Dictionary)

"De boeken dat ze in hun handen hebben", Alle resultaten welke historische critici hebben vastgesteld op basis van eeuwen onderzoek, de Bijbel is gevuld met discrepanties, velen van hen onverenigbare tegenstellingen. Mozes schreef de Pentateuch niet (de eerste vijf boeken van het Oude Testament). (Jesus Interrupted, Prof. Bart D. Ehrman, Blz. 5)

“Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid”
Jesaja 40:8.

Notes:

1. Richard Elliot Friedman, Who wrote the Bible? Blz.17-19
2. Ibid, 20-5
3. Ibid, 53
4. Ibid, 223-6
5. New Oxford Annotated Study Bible, 4e Edition, Blz. 667
6. The Orthodox Study Bible, St Athanasius Academy of Orthodox Theology
7. Harpercollins Bible Dictionary, Blz. 594

Door Alireza,